

НЕИЗМѢНЯЕМИ-ТЪ.

6.

За нарѣчіе-то.

176 — Нарѣчіе-то е рѣчь неизмѣняема, която ся поставя при глагола-тъ, при прилагателно-то или при едно друго нарѣчіе за да опредѣли по ясно значеніе-то нѣтъ; като : *нишѣ прекрасно; ти си много добъръ; ти говоришъ твърдѣ добръ; думи-тъ : прѣкрасно, много, твърдѣ, добръ, сѣ нарѣчія.*

Замѣч. Не трѣба да смущаваме средньо-то прилагателно съ едно нарѣчіе : първо-то наименоува сѣкоги едно име, второ-то сѣкоги единъ глаголъ; като : *умно - то момче ся отъносѣ смѣрено.*

177 — Едно събраніе отъ думи, което може да ся нарѣче образъ на нарѣчіе-то, занимава по нѣкоги мѣсто-то на едно нарѣчіе; като : *удри безъ да арниши; стоѣ много време; говори съ радостъ.*

178 — По тѣхно-то особено значеніе, тѣ ся наричатъ качествени, когато означаватъ качество : *твърдѣ, яко, добръ, злѣ, умно, скоро, явно, и пр. ;* — количествени, когато показватъ количество : *много, малко, доволно, дваъ, нѣколко, и проч. ;* — временни, когато показватъ време : *сега, днесъ, утрѣ, късно, рано, и прч. —* Мѣстечни, когато показватъ мѣсто : *тукъ, тамъ, горѣ, долу, у дома, у вазъ, възъ, и прч. ;* — Въпросителни, когато показватъ въпросъ : *идѣ? защо? кога? какво? и прч.*